

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/239/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113216005
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113216005.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: J. Y., bytom XXX XX N. XXX, štátna občianka SR, v konaní o zmenkové plnenie, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 3C/81/2013-111 zo dňa 09. apríla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 3C/81/2013-111 zo dňa 09. apríla 2014 v napadnutom výroku II., ktorým bola vo zvyšku žaloba žalobcu zamietnutá a vo výroku III. o náhrade trov prvostupňového konania, **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy

- 785,27 Eur od 06.12.2010 do 05.03.2012, čo predstavuje sumu 59,02 Eur
- zo sumy 711,83 Eur od 06.03.2012 do 04.04.2012, čo predstavuje sumu 3,51 Eur
- zo sumy 629,01 Eur od 05.04.2012 do 02.05.2012, čo predstavuje sumu 2,90 Eur
- zo sumy 550,85 Eur od 03.05.2012 do 04.06.2012, čo predstavuje sumu 2,99 Eur
- zo sumy 465,13 Eur od 05.06.2012 do 05.07.2012, čo predstavuje sumu 2,37 Eur
- zo sumy 391,42 Eur od 06.07.2012 do 02.08.2012, čo predstavuje sumu 1,80 Eur
- zo sumy 371,52 Eur od 03.08.2012 do 04.09.2012, čo predstavuje sumu 2,02 Eur
- zo sumy 285,48 Eur od 05.09.2012 do 03.10.2012, čo predstavuje sumu 1,36 Eur
- zo sumy 226,09 Eur od 04.10.2012 do 05.11.2012, čo predstavuje sumu 1,23 Eur
- zo sumy 149,33 Eur od 06.11.2012 do 05.12.2012, čo predstavuje sumu 0,74 Eur

a tiež zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda sumu 2,62 Eur, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Výrokom III. rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že návrhom na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 bodu 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“), žalobca uplatnil voči žalovanej zmenkovú pohľadávku pozostávajúcu zo zmenkového úroku 0,25 % denne zo súm uvedených v tomto tlačive, úroku 6 % ročne zo súm uvedených v tlačive a zmenkovej odmeny v sume 2,62 Eur a trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv z pripojenej zmenky, ktorú žalovaná vystavila dňa 11.09.2009 na zmenkovú sumu 785,27 Eur a v ktorej sa zaviazala k úhrade zmenkového úroku 0,25 % denne od 19.10.2010, pričom ide o vistazmenku s doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ a s doložkou „bez protestu“. Indosant predložil zmenku na platenie, no žalovaná ako vystaviteľka doteraz zaplatila na zmenkovú sumu 785,27 Eur a na úroky sumu 173,53 Eur.

Okresný súd podľa čl. 5 bod 1 Nariadenia zaslal žalovanej Tlačivo C na odpoveď spolu s návrhom a prílohami, ktoré žalovaná prevzala dňa 31.12.2013, avšak odpoveď nezaslala.

Podľa čl. 5 bod 1 Nariadenia okresný súd považoval za potrebné i vzhľadom na nejednoznačnosť žalobcom vyplneného tlačiva (ohľadne čiastočnej úhrady úrokov) prejednať vec na pojednávaní, ktoré vytýčil na deň 09.04.2014. Riadne predvolaná žalovaná sa nedostavila.

Zo žalobcom predloženej zmenky okresný súd zistil, že ju vystavila žalovaná v Ružomberku dňa 11.09.2009 na zmenkovú sumu 785,27 Eur. Zmenka obsahuje bezpodmienečné prehlásenie, že uvedenú sumu žalovaná zaplatí pri predložení zmenky na rad spoločnosti Pohotovosť, s.r.o.. Zmenka obsahuje dojednanie o zmenkovom úroku 0,25 % denne od 19.10.2010, doložku „bez protestu“ a doložku „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Ako miesto platenia je uvedené sídlo spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., pričom zmenka neobsahuje dátum zročnosti (splatnosti). Celý text zmenkovej listiny je krytý podpisom žalovanej ako vystaviteľa, nad ktorým sa nachádzajú jej identifikačné údaje v rozsahu meno, priezvisko, trvalé bydlisko a rodné číslo. Podľa rubovej strany bola zmenka spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. indosovaná na rad žalobcu.

Okresný súd aplikoval ust. § 75, § 76 ods. 1, 2 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového a skonštatoval, že v danom prípade žalobcom predložená zmenka obsahuje všetky náležitosti vyžadované ust. § 75 zmenkového a šekového zákona okrem údajov zročnosti (splatnosti). Absenciu tohto údajov však zmenkový a šekový zákon nesankcionuje neplatnosťou, pretože podľa ust. § 76 ods. 1 a 2 zmenkového a šekového zákona sa v prípade zmenky, v ktorej nie je uvedený dátum splatnosti, jedná o zmenku splatnú na videnie, tzv. vistazmenku, ktorú musí vystaviteľ preplatiť pri jej predložení (§ 34 ods. 1 zmenkového a šekového zákona). Z predloženej zmenky nepochybne vyplývalo, že bola vystavená žalovanou. Zmenka bola indosovaná žalobcovi, ktorý tým nadobudol všetky práva zo zmenky a ktorý je tak jej oprávneným majiteľom. Žalobca ako oprávnený majiteľ sa preto dôvodne domáhal voči žalovanej ako vystaviteľke zmenky zaplata úrokov vo výške 6 % tak, ako sú tieto špecifikované vo výroku rozsudku, ako aj zmenkovej odmeny. Okresný súd poukázal na to, že tieto nároky žalobcu sú dané podľa § 43 ods. 1, § 48 ods. 1 zmenkového a šekového zákona. Okresný súd však vo zvyšku zamietol návrh, pokiaľ išlo o žalobcom požadovaný úrok 0,25 % denne zo súm špecifikovaných v žalobcom vyplnenom tlačive po ich spresnení na pojednávaní ohľadne úroku za prvé obdobie omeškania. Uviedol, že v prípade vistazmenky zmenkový a šekový zákon síce umožňuje úročenie zmenkovej sumy (§ 77 ods. 2, § 5 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona), no takáto úroková doložka obsiahnutá na zmenke musí svojim obsahom zodpovedať kritériám vyžadovaným zákonom pre platnosť právneho úkonu i z hľadiska jeho súladu s dobrými mravmi. Inak môže byť časť zmenky obsahujúca úrokovú doložku postihnutá absolútnou neplatnosťou podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka. Aj keď Občiansky zákonník neobsahuje definíciu dobrých mravov, opierajúc sa o doterajšie vymedzenie dobrých mravov právnou teóriou i súdnou praxou okresný súd považoval za možné zhrnúť, že za dobré mravy treba považovať spoločensky všeobecne uznávané nepísané pravidlá morálky a slušnosti v medziľudských vzťahoch. Právny úkon, ktorý je v rozpore s týmito zásadami, je podľa § 39 Občianskeho zákonníka postihovaný absolútnou neplatnosťou, ktorá nastáva bez ďalšieho priamo zo

zákona a na absolútne neplatný právny úkon sa hľadí akoby nebol urobený. Na absolútnu neplatnosť prihliada súd ex officio. Na predloženej zmenke bol dojednaný úrok vo výške 0,25 % denne, čo v ročnom vyjadrení predstavuje úrok vo výške 91,25 %. Podľa verejne dostupného štatistického prehľadu priemerných úrokových mier z úverov, ktorý publikuje NBS, ktorý dôkaz okresný súd oboznámil na pojednávaní, v roku 2010, v ktorom je stanovený začiatok úročenia, najvyššia priemerná úroková miera pri nových úveroch nedosahovala ani 15 % ročne (presne 14,79 % ročne v mesiaci marec 2010 pri spotrebiteľských a iných úveroch so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby nad 5 rokov). Dojednaná úroková miera 91,25 % ročne prevyšujúca teda šesťnásobne najvyššiu priemernú úrokovú sadzbu v uvedenom období (kedy sa dokonca priemerná úroková miera v segmente domácností pohybovala okolo 7 %) pri spotrebiteľských úveroch, bola podľa názoru okresného súdu v rozpore s pravidlami morálneho charakteru, a tým v rozpore s dobrými mravmi. Svojou neprímeranosťou totiž podstatne prevyšuje v tom čase obvyklú úrokovú mieru vyjadrujúcu primeranú a štandardnú odplatu za poskytnutie peňazí. Takáto úroková doložka nachádzajúca sa na zmenke je potom podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnou, a preto nezaložila záväzok žalovanej zaplatiť žalobcom požadovaný úrok 0,25 % denne. To, že žalovaná si bola vedomá úrokovej sadzby, bolo podľa názoru okresného súdu právne irelevantné, pretože táto subjektívna kategória nemá žiaden dopad na objektívny rozpor predmetnej úrokovej doložky s dobrými mravmi. Preto v tejto časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Žalovaná bola úspešná v prevažnej časti v porovnaní s úspechom žalobcu v sume približne 80 Eur. Nakoľko žalovaná náhradu trov konania nepožadovala, okresný súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, a to proti výroku, ktorým okresný súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov konania z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.. Vo vzťahu k záveru prvostupňového súdu, že dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne je v rozpore s dobrými mravmi, a teda v tejto časti považoval zmenku za čiastočne neplatnú, poukázal na to, že zmenku vystavila žalovaná a túto dobrovoľne podpísala, pričom išlo o prejav jej slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. V tejto súvislosti poukázal i na závery v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo 1839/2000 zo dňa 22.8.2002. Žalobca zvýraznil predovšetkým nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť, ktorá nespornosť sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovanej zaplatiť aj zmenkový úrok je tak platný a mal byť priznaný v súdnom konaní, o to viac, ak žalovaná žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala. Zároveň žalobca poukázal i na rozhodnutia okresných súdov a rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 3.2.2010, sp. zn. 5Co/16/2010, v ktorom vyslovil, že zmluvná pokuta vo výške 0,25 % z istiny za každý deň omeškania nie je neprímeraná vzhľadom na účel, ktorý zmluvná pokuta ako zabezpečovací inštitút zabezpečuje. Napriek tomu, že uvedený rozsudok sa síce týka inštitútu zmluvnej pokuty, avšak ide o majetkovú sankciu, ktorá má zabezpečiť, aby zmluvná strana zaplatila riadne a včas, a v prípade, ak sa tak nestane, slúžila ako sankcia za nedodržanie zmluvných podmienok. V zmenke napísaný zmenkový úrok má rovnakú funkciu ako zmluvná pokuta, a preto je uvedené rozhodnutie aplikovateľné na predmetný spor. Ďalej žalobca poukázal na charakter a účel zmluvnej pokuty. Zvýraznil, že zmluvná pokuta 0,25% z istiny za každý deň omeškania vo výške 533 Eur predstavuje 1,33 Eur denne, čo nie je neprímerané účelu, ktorý bol dohodou o zmluvnej pokute účastníkmi konania sledovaný, teda včasné plnenie si povinností vlastníkami bytov a nebytových priestorov v bytovom dome.

K doručenému odvolaniu sa žalovaná písomne nevyjadрила.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) za aplikácie Článku 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007 prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. za rešpektovania ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. a verejným vyhlásením rozsudku bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I., ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá a vo výroku II. o náhrade trov prvostupňového konania potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 2 O.s.p.. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Krajský súd prejednal odvolanie žalobcu proti rozsudku okresného súdu za aplikácie Článku 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007 bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p.. K procesnému postupu odvolacieho súdu sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/239/2014-144 zo dňa 19.03.2015 a doručovanie upovedomenia o termíne vyhlásenia rozsudku žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu a žalovanej s tým, že podľa ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 14.04.2015, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline v spojení s ust. § 211 ods. 2 O.s.p..

Podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Krajský súd uvádza, že za aplikácie ust. § 212 ods. 1 O.s.p., § 205 ods. 3 O.s.p. posudzoval rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku len v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 22.05.2014, za viazanosti skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa (§ 213 ods. 1 O.s.p.).

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalobcu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním, podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu, ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, ako má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V súvislosti s odvolacími dôvodmi žalobcu vo vzťahu k napadnutému výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšnej časti, a to o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy

- zo sumy 785,27 Eur od 19.10.2010 do 05.03.2012, čo predstavuje sumu 989,45 Eur
- zo sumy 711,83 Eur od 06.03.2012 do 04.04.2012, čo predstavuje sumu 53,39 Eur
- zo sumy 629,01 Eur od 05.04.2012 do 02.05.2012, čo predstavuje sumu 44,03 Eur
- zo sumy 550,85 Eur od 03.05.2012 do 04.06.2012, čo predstavuje sumu 45,44 Eur
- zo sumy 465,13 Eur od 05.06.2012 do 05.07.2012, čo predstavuje sumu 36,05 Eur
- zo sumy 391,42 Eur od 06.07.2012 do 02.08.2012, čo predstavuje sumu 27,40 Eur
- zo sumy 371,52 Eur od 03.08.2012 do 04.09.2012, čo predstavuje sumu 30,65 Eur
- zo sumy 285,48 Eur od 05.09.2012 do 03.10.2012, čo predstavuje sumu 20,70 Eur
- zo sumy 226,09 Eur od 04.10.2012 do 05.11.2012, čo predstavuje sumu 18,65 Eur
- zo sumy 149,33 Eur od 06.11.2012 do 05.12.2012, čo predstavuje sumu 11,20 Eur

do zaplatenia zamietol, krajský súd poukazuje na vyššie citované zákonné ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ktoré je základom rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže sa stotožňuje so skutkovými, ako i právnymi závermi obsiahnutými v odôvodnení rozsudku okresného súdu, viažucimi sa k tejto napadnutej časti a

v podrobnostiach na ne odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 219 ods. 2 O.s.p. nebolo podľa názoru krajského súdu potrebné, aby podrobné skutočnosti skutkového a hlavne primárneho charakteru, ktoré boli uvedené v odôvodnení rozsudku okresného súdu, boli opätovne uvádzané aj v dôvodoch tohto rozhodnutia krajského súdu, pretože zákonné ust. § 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby sa krajský súd ako súd odvolací v odôvodnení obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorý postup je v súlade aj s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, podľa ktorého...„odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (III. ÚS 78/05, III. ÚS 164/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok, potom k požiadavke riadneho odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu ako súdu odvolacieho je postačujúce odkázať na závery rozsudku okresného súdu, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a len vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu zvýrazniť a doplniť na zdôraznenie správnosti prvostupňového rozhodnutia ďalšie dôvody tak, ako to vyplýva zo zákonného ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p., čo je v zhode aj s judikatúrou Ústavného súdu SR.

Krajský súd prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav nezistil v postupe súdu prvého stupňa žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke sa stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky relevantného charakteru.

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd uvádza nasledovné.

K poukazu odvolateľa na nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť, ktorá sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc, pričom žalovaná žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala, odvolací súd poukazuje na ust. čl. I. § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., podľa ktorého v zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť úrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb.

1/ majiteľ môže postihom žiadať zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané.

2/ šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti;

3/ trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;

4/ odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Vo všeobecnosti však krajský súd uvádza, že prvý odsek citovaného § 48 vymedzuje, aké nároky má majiteľ zmenky pri postihu v prvom stupni, ktorý môže viesť proti všetkým zmenkovým dlžníkom bez výnimky. Majiteľ má vždy právo žiadať to, na čo zmenka znie, t.j. zmenkový peniaz, nominálnu hodnotu zmenky. Pokiaľ je prípustné úročenie zmenky podľa čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., možno požadovať aj úroky zo zmenky vyplývajúce. Len zmenky na videnie (vistazmenky) a zmenky splatné v určenej lehote po videní (lehotné vistazmenky), nemajú pri vystavení splatnosť exaktne stanovenú, pretože tá je závislá na činnosti majiteľa zmenky v budúcnosti. Preto len tu sa pripúšťa úročenie. Úroková sadzba musí zo zmenky vyplývať, a to od počiatku.

Dikciu vyplývajúcu z ust. čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. „boli dojednané“ nemožno brať doslova, a nie je dôvod predstavovať si za tým určitú zmluvu, ale len skutočnosť, že vystavca zmenku na videnie alebo lehotnú zmenku vystavil s úrokovou doložkou a remitent ju prevzal. Z uvedeného sa nestotožnil

odvolací súd s názorom odvolateľa, že úroková doložka obsiahnutá na zmenke spĺňa rovnakú funkciu ako zmluvná pokuta.

K odvolacej námietke nesprávneho právneho posúdenia okresným súdom v závere, že dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25% denne je v rozpore s dobrými mravmi, uvádza odvolací súd, že aj keď zákon č. 191/1950 Zb. výšku úrokovej miery neobmedzuje, nie je jej stanovenie celkom na ľubovôli výstavcu alebo doplňovateľa zmenky. Pri uplatnenom nároku je potrebné skúmať a zhodnotiť, či úroková požiadavka zmenkového veriteľa vyjadrená v úrokovej doložke je primeraná, t.j. či je v súlade s dobrými mravmi, resp. s poctivým obchodným stykom tak, ako to správne vykonal prvostupňový súd. Stotožňuje sa odvolací súd so záverom prvostupňového súdu, že úroková doložka plnila funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jej výška musí zodpovedať danému účelu. K žalobcom požadovanému úroku 0,25 % denne, čo ročne predstavuje 91,25 %, tento bol odvolacím súdom, v zhode s prvostupňový súdom vyhodnotený ako neprimerane vysoký, prevyšujúci úrokové sadzby uplatňované bankami, a tým v rozpore s dobrými mravmi, čo vyústilo do správneho záveru okresného súdu o neplatnosti úrokovej doložky podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Z tohto záveru bol preto rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bola vo zvyšnej časti zamietnutá, potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p..

Výrok o trovách prvostupňového konania nebol osobitne napadnutý a tento bol rovnako krajským súdom potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 8 O.s.p. v spojení s čl. 16 Nariadenia. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá neuskutočnila návrh na priznanie trov odvolacieho konania a v konečnom dôsledku ani vznik takýchto trov z obsahu spisu nevyplýval, preto bolo krajským súdom rozhodnuté tak, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.